1831. No. 18.

DRENTSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN [illegible] MAART.

De GOUVERNEUR der provincie DRENTE brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat, [illegible] overleg van Heeren Gedeputeerde Staten dezer provincie, de Visscherij binnen dit gewest, voor het loopende jaar, van af den 7 April tot en met den 21 Mei aanstaande zal zijn gesloten. En wordt het verkoopen van vischen, [illegible] den verboden tijd gevangen, [illegible] den 23 April aanstaande, [illegible] van dit verbod [illegible] Heeren Gedeputeerde Staten, [illegible] op den 7 April aanstaande bij hen voorhanden zijn.

En zal voorts een ieder zich hebben te gedragen naar de ten dezen bestaande wettelijke verordeningen, ter voorkoming van [illegible]

[illegible]

'S GRAVENHAGE, den 3 Maart.

Z.K.H. Prins *Frederik* der Nederlanden is gisteren morgen van hier naar Berlijn vertrokken, van waar Zijne K. H., met hoogstdeszelfs gemalin, binnen kort wordt terug verwacht.

Nadat donderdag en vrijdag in de Kamer der belgiesche Representanten vrij hevig getwist was over het gebeurde in Luxemburg en de ministers menig schamper verwijt te verduiken hadden gehad, is bij de opening der vergadering van zaturdag door den Minister van buitenlandsche zaken aan de Kamer berigt, dat de duitsche Bondsvergadering den 28sten dezer aan den general *Dumoulin* bevel gegeven heeft om den heer *Hanno* in vrijheid te stellen, en het voornemen te hebben om de rayon der vesting buiten de [illegible] bepaalde grenzen uit te strekken. De Bondsvergadering had dit ter kennis gebragt van den buitengezant van Engeland te Frankfort, in [illegible] de vertoogen, welke deze haar over het obligeren [illegible] houden van den genoemden districts-commissaris had ingezonden. De Minister meende, dat uit het bewijs streke, dat de overige klagten van de belgische regering even zoo onder- [illegible] en even zoo ontvangen zouden worden. De heer *Hanno* moest den 28sten, des ochtends, bij het [illegible] der poorten, de vesting verlaten en had des [illegible] te vonen aan den Gouverneur der provincie [illegible] hiervan kennis gegeven. Verscheidene leden, [illegible] de heeren *Ernst*, *d'Hoffschmidt*, *d'Huart* en [illegible], toonden zich nog niet te vrede met den uitkomst zaak. De eerste dezer Representanten vroeg [illegible] Minister, dat hij nu aan de Kamer de stukken [illegible] overleggen, die hem wegens deze geheurtenis [illegible] gevraagd en die hij tot nog toe geweigerd heeft; [illegible] hij wenste, of het Bestuur op de regten van [illegible] rakende het beheer der militie en het hakken [illegible] hout in de [illegible] zal blijven aandringen; [illegible] de noodige maatregelen zoude nemen om de uitoefening dier regten te handhaven; welke omstandigheden het loslaten van den heer *Hanno* waren voorgekomen, en of de Regering het in veiligheid stellen [illegible] dien heer als eene gevaarlijke [illegible] beschouwde. De Minister heeft tijd verlangd om op alle deze vragen behoorlijk te antwoorden. De heer *d'Huart* heeft voorgesteld om de debatten over het crediet, door den Minister van Oorlog gevraagd, te verschuiven tot dat die antwoorden gegeven zouden zijn. De Kamer heeft na eene langdurige discussie dit voorstel met 36 tegen 31 stemmen verworpen. Eindelijk heeft zij het crediet voor het departement van oorlog verleend.

— Den 4 Maart. De heer *Hanno* is den 28sten uit Luxemburg vertrokken. Het 11de regiment belgiesche troepen is den 25sten te Arlon aangekomen, alwaar de generaal *Lohvier* zijn hoofdkwartier moet vestigen. Zijne troepen zullen bestaan uit zes bataillons van het 1ste en 11de regiment, uit een bataillon partijgangers en vier eskadrons ruiterij. Men wil, dat al deze corpsen voltallig zullen worden gemaakt, en alsdan 10,000 man bedragen; men voegt er bij, dat de 5de en 12de regimenten last hebben, om gereed te zijn, ten einde, des gevorderd, naar het Luxemburgsche optebreken.

LONDEN, den 1 Maart.

Donderdag heeft sir *W. Ingilby* in het Huis der Gemeenten zijne motie gedaan tot het benoemen eener commissie, ten einde te onderzoeken naar de moge-

lijkheid om de mouttaks, of belasting op het bier, geheel of gedeeltelijk af te schaffen. Dit voorstel werd door den marquis *van Chandos* onderstennd, als mede door de heeren *Bennett*, kolonel *Davies*, kolonel *Wood*, *Baring* en anderen, en bestreden door de heeren *Warburton*, *Gisborne*, *Clay* en lord *Althorp*, waarna het, tot niet weinig genoegen der Ministers, met 271 tegen 170 en dus met eene meerderheid van 101 stemmen werd verworpen.

De groote meerderheid, die voor de Ministers in de laatste debatten van het Huis heeft gestemd, is niet zonder invloed op den prijs der fondsen geweest.

— Gisteren avond is de begrooting voor de landmagt in het Huis der Gemeenten ter tafel gebragt en aangenomen. Het aantal troepen is bepaald op 80,000 man, zijnde omtrent 8000 man minder dan in het vorige jaar, en even zoo veel als in 1830.

Naar luid van berigten uit Lissabon van den 15den Februarij, welke als onpartijdig beschouwd worden, waren sedert kort vele officieren van het leger van dom *Miguel* beginnen te desurteeren, en was het niet te ontkennen, dat de troepen van dom *Pedro* meer en meer, in de schatting der menigte, eene soort van overwigt over hunnen vijand bekwamen. De inwoners op het toneel des oorlogs in Estremadura en Alemtejo namen niet meer zoo ijverig als te voren aan den strijd deel. Men zag alsnog geene kans aan eene ontruiming der sterke posten te denken. Sedertdien gedacht te worden, en konden de Miguelisten, wanneer zij ten laatste die stelling zouden hebben moeten opgeven, veilig naar de eerste vesting des lands, te weten naar Elvas, terugtrekken. In deze stelling zouden zij de worsteling nog zeer lang kunnen volhouden, te meer, indien de noordelijke provincien des Rijks, alwaar eigenlijk de kern van dom *Miguels* partij gevestigd is, gepaste afwendingen maakten.

PARIJS, den 28 Februarij.

Heden staat de gedeputeerde *Cabet* voor het hof van assises te regt, ter zake van het verbreiden van republikeinsche blaauwboekjes.

— De bezettingen van de stad Parijs en van de omliggende departementen worden geschat op 60,000 man; die van de militaire divisien, van welke Lyon de hoofdplaats is, op 50,000 man. Beide deze steden vorderen alzoo een derde gedeelte van de fransche legermagt.

— De buitengewone credieten voor het jaar 1832 zijn door de meerderheid der gedeputeerden goedgekeurd. Dezelve beloopen 26 millioenen. Daartegen zijn van het budjet 6 millioenen afgeschreven; weshalve de geheele uitgave op 1140 millioenen is geblecren.

— Het ministeriële ochtendblad, hetwelk gerekend wordt inzonderheid de gevoelens van den minister *de Broglie* uit te drukken, is geenszins tevreden met het nieuwe verdrag, hetwelk tusschen Rusland en de Porte moet gesloten zijn, en dringt steeds aan op het breken van den russischen invloed. Daarentegen beoordeelt het ministeriële avondblad, hetwelk altijd zeer vredelievend gezind is, zich bevredigd over de tegenwoordige betrekkingen met Rusland.

Den 25sten was het te Lyon rustig en alle weefgetouwen waren op nieuw aan den gang. De hoofden der misnoegde werklieden hadden hunnen invloed verloren, waartoe ook niet weinig heeft mede gewerkt, dat eenige met de kas der associatie, die vijf duizend francs inhield, op de vlugt zijn gegaan. Te St. Etienne was de rust ook hersteld.

— Den 1 Maart. Het regtsgeding van den heer *Cabet* is afgeloopen. De beschuldiging berustte op twee betoogen, vervat in het door dien gedeputeerde vervaardigde blaauwboekje. Bij het eerste beweerde hij, dat de daden en de staatkunde van Koning *Philips* eene republiek onvermijdelijk zouden maken, en dat, indien men de monarchie wilde behouden, men hem moest dwingen zijn stelsel te veranderen. Het tweede betoog gewaagde van de misdaden der Koningen tegen de menschheid, en bevatte een regtstreekschen aanval op den Koning der Franschen, ter zake van deszelfs gedragingen betrekkelijk de uitgewekene Polen, welke gedragingen werden voorgesteld als ontaerende voor [redacted]

verklaard ten aanzien van het eerste punt der aanklagt, het aantasten namelijk van de onschendbaarheid des Konings, maar schuldig aan het beleedigen van denzelven. Het Hof heeft daarop den aangeklaagde veroordeeld tot eene gevangenis van twee jaren, eene geldboete van 4000 fr. en het verlies zijner burgerlijke regten gedurende twee jaren. Deze, in de daad vrij gestrenge, uitspraak heeft den vrienden van den heer *Cabet* niet weinig mishaagd, doch ondanks het groot gedruisch is de menigte zonder verdere wanorde uit een gegaan.

FRANKFORT, den 28 Februarij.

Van Weenen meldt men, dat de Ministers der conferentie dagelijks in de afdeelingen bij een komen en er geene algemeene vergadering is wachten is alvorens de rapporteurs van die afdeelingen met hunnen arbeid gereed zullen zijn.

— Men schrijft uit Italie, dat in Chambery en Turijn een groot aantal personen in verzekerde bewaring gesteld is, die onder vermoeden liggen van aan de jongste onderneming in Savoyen deel genomen te hebben.

— Volgens brieven uit Zwitserland zonden de gezanten van Oostenrijk, Rusland, Pruissen en Sardinien aan hunne respective Hoven eene nota gezonden hebben, waarin de dringende noodzakelijkheid betoogd wordt, om van de Zwitsersche Regering stellige waarborgen te vorderen tegen verdere revolutionnaire komplotten, welke op het bondgenootschappelijk gebied

mogten worden beraamd. In deze nota zou men vooral het oog op Bern, Genève en Waadtland hebben.

— Volgens partikuliere berigten uit St. Petersburg zou er door het Russische Hof en den zaakgelastigde van den Grooten Heer een verdrag gesloten zijn, waarbij de artikelen van het te Adrianopel gesloten vredeverbond, welke nog niet ten uitvoer gelegd waren, tot volkomen genoegen der Porte hun beslag krijgen. Deze artikelen raken de ontruiming door de Russen van de aan den Donau gelegen Vorstendommen, de nadere regeling der grenzen in Azië en de oorlogsschatting, deze laatste is door den Keizer van Rusland zeer verminderd en betaalbaar gesteld in termijnen, die zeer gemakkelijk zullen vallen.

Te Konstantinopel was men, naar de laatste partikuliere berigten, wel uitwendig rustig, maar in geen aangenamen toestand, daar de handel, door gebrek aan vertrouwen in de Regering, stil staat en men niet vreest het voorjaar te gemoet ziet, als wanneer men nieuwe moeijelijkheden van de zijde van *Mehemed Ali* verwacht. Oischtoon de Engelsche Gezant bij de Porte aan den zaakgelastigde van den Onderkoning ernstige vorstellen omtrent de gedurige vermeerdering van zijne krijgsmagt gedaan heeft, zoo gelooft men, dat deze geen invloed zullen hebben, daar men het er voor houdt, dat *Mehemed* in het geheim door Frankrijk onderstennd wordt in zijne plannen, en de vertoogen van Engeland slechts *pro forma* geschied zijn, daar deze beide Mogendheden tegenwoordig [redacted] te verondersteld, dat [redacted] niet één lijn trekken.

— Den 1ⁿ Maart. Het verblijf der uitgewekene Polen, die aan de togt tegen Savoije hebben deel genomen, baart steeds veel ongelegenheid in Zwitserland. Het voorzittend bestuur heeft de regeringen van Bern, Waadt en Geneve uitgenoodigd, om die lieden tot het aannemen van de door Frankrijk gestelde voorwaarden te bewegen, en hen dan onder militair geleide naar de fransche grenzen te laten voeren. De Polen hebben echter, voor zoo veel tot nog toe bekend is, zich ten eenemale ongezind betoond, om naar Frankrijk te vertrekken onder voorwaarde van aldaar te worden ingescheept en naar Amerika overgebragt. Den 22sten Februarij heeft het gemelde voorzittende bestuur aan al de zwitsersche kantons-regeringen kennis gegeven van die uitnoodiging, en bij deze gelegenheid eenige niet onbelangrijke aanmerkingen in het midden gebragt. Het bestuur heeft namelijk verklaard: »dat Zwitserland buiten twijfel het regt, om aan ongelukkigen eene vrije toevlugtsplaats te verschaffen, behoort te behouden en handhaven, maar dat hierbij onderscheid moet gemaakt worden tusschen vreedzame vlugtelingen en de zoodanigen, welke de openbare rust binnen- of buitenslands trachten te verstoren; dat de gewaarborgde *onzijdigheid* Zwiserland pligten oplegt jegens het buitenland, welke getrouwelijk vervuld behooren te worden; dat die pligten op eene bedenkelijke wijze uit het oog zouden verloren worden, in dien men in Zwitserland ongehinderd aanvallen op naburige Staten liet voorbereiden; dat derhalve alle vreemde vlugtelingen, die aan den aanslag tegen Savoije een werkelijk aandeel hebben genomen, *alle verdere toevlugt in Zwitserland onwaardig* verklaard behooren te worden, en de belanghebbende kantonsregeringen moeten worden gelast, *die lieden van het zwitsersch gebied te verwijderen.*"

De beperktheid van ons bestek heeft ons, in der tijd, verhinderd de volgende meer volledige opgave van het geen door Zr. Ms. Ministers bij gelegenheid der beraadslagingen der Tweede Kamer van de Staten Generaal over de begrootings-wetten voor het jaar 1834 is voorgedragen, mede te deelen:

Z. Exc. de Minister van binnenlandsche zaken het woord opvattende, antwoordt, in de eerste plaats, op de bezwaren, door den heer *Bijleveld* aangevoerd, wegens de te groote zuinigheid ten aanzien van den post van zeehaven- en zeewerken in acht genomen; hij zegt, dat de som, in de onderhavige wet daarvoor vastgesteld, gegrond is op een overslag over verscheidene jaren, en dat [redacted] beurtenissen tot het voordragen van [redacted] wetten aanleiding zouden geven, maar dat men op dezelve geene jaarlijksche berekeningen maken moet. In de tweede plaats wijst Z. Exc. de verminderingen aan, in het bestuur van het onder zijn beheer staande departement sedert 1830 ingevoerd, welke niet minder dan *f* 1,075,000 bedroegen. Ten derde bestrijdt hij het gevoelen der leden, die over centralisatie en bureaucratie geklaagd hebben, en eindigt met opheldering te geven nopens het erlangen der sommen, voor publieke werken uitgetrokken.

De Minister van staat, ad interim, belast met de directie van het departement voor de nijverheid en kolonien, ontvouwt het gebruik, dat er gemaakt wordt van de *f* 500,000, voor de nijverheid uitgetrokken. Over het niet op de begrooting plaatsen van kolonien van den staat, meent Z. Exc., dat het weinig het gemeen overleg over die bezittingen zou hebben bevorderd, dat er *f* 50,000 als kosten van het beheer dier kolonien op de staatsbegrooting zouden zijn geplaatst, en dat toch zulk eene weglating geene reden kan opleveren, om tot het gewigtige besluit eener verwerping der staatsbegrooting te komen.

Z. Exc. de Minister van financien, zonder te treden in allerlei financiële en staatkundige beschouwingen en bespiegelingen, welke het onderwerp zelf, of de gehoudene beraadslagingen der Kamer konden opleveren, of waartoe dezelve aanleiding konden geven, zal zich alleenlijk tot de begrooting bepalen, en eenige punten, zoo als ze Z. Exc. voorkomen, behandelen.

Ten eerste bestaat de groote reden van verschil tusschen de regering en de Kamer hierin, dat men de 18 millioenen, voor oorlog en marine uitgetrokken, niet meent te moeten toestaan, omdat dezelve ook de maatstaf zouden bevatten voor dat departement in vredestijd, en dat men alzoodanig wenschte te weten, hoe groote som in tijd van vrede daarvoor noodig geacht wordt. Hieraan had de regering gemeend niet te moeten toegeven, omdat het onmogelijk was te berekenen, hoe veel men, na [redacted] eventuele schikking, noodig hebben zou, en welke verdedigingsmiddelen alsdan

zouden moeten worden aangewend.

Ten tweede betoogt Zijne Excellentie, dat de deficits, in de laatste jaren ondervonden, niet het gevolg zijn van meerdere uitgaven, dan wettig waren toegestaan, gelijk elders, bij voorbeeld in Engeland, gebeurde; ook niet van eene verkeerde raming der ontvangsten; maar dat dezelve uit twee omstandigheden voortspruiten, namelijk, omdat de leeningen in 1831 en 1832 slechts zeer gedeeltelijk aan de verwachting voldaan hadden, en omdat in den boezem der Kamer de goedige middelen tot bestrijding der vastgestelde uitgaven, namelijk de accijnsen op de brandstoffen en het gemaal, niet waren toegestaan, welk laatste middel eerst met de helft van dit jaar was kunnen ingevoerd worden. Z. Exc. zegt vervolgens dat de Regering, tot dekking dezer deficits, van het overschot der tien en een half millioen der laatste leening, wel heeft gebruik gemaakt, doch dat deze gelden weder beschikbaar zullen wezen, zoodra in die deficits op eene wettelijke wijs zal voorzien zijn. In de derde plaats merkt Z. Exc. omtrent de wachtgelden en pensioenen aan, dat het vergroolen van de som der wachtgelden juist een blijk van dergestelde bezuiniging is in de onderscheidene departementen, daar aan de uitgevallene ambtenaren als wachtgeld half traktement wordt verleend.

Daarna treedt Z. Exc. in eene beschouwing omtrent de tilossing der 6 pCts. effecten, en zegt deswege, dat hij gemagtigd is de Kamer aan te kondigen, dat nog in den loop dezer zitting eene voordragt zal geschieden, tot intrekking dier obligatien. Hij spreekt ook over het instandhouden van het syndikaat; en zegt over het afschrijven van de twee millioenen, dat dit juist wel niet in den wettelijken vorm geschied was, doch dat zulks het gevolg van buitengewone omstandigheden was geweest.

Omtrent de [illegible] Z. Exc. dat de [illegible] vaderland gebiedend vorderde, dat eene [illegible] van het kadaster wordt vastgesteld. Er bestond in de staatskommissie een waarborg voor den goeden afloop van hetzelve, en hare besluiten zouden eene terugverkende kracht erlangen, indien de klagten gegrond bevonden werden. Z. Exc. beschouwt de wet op het personeel als zeer goed, en beweert, dat de lasten het meest gedragen worden door diegenen, die het best dragen kunnen; de klagten kwamen uit den boezem der rijken. De accijnsen waren in afzonderlijke wetten vervat, en door de wet op de middelen aantenemen, verloud men zich niet tot het aannemen van de wetten op de brandstoffen en de suiker, alhoewel Z. Exc. de verdediging van deze wet het minste vreesde.

Z. Exc. eindigde zijne redevoering met twee algemeene aanmerkingen. De eerste betrof het krediet, hetwelk hij begreep, dat men te regt had vergeleken bij de teedere plant, *Kruidje roer mij niet*. Hij oordeelde het uit dien hoofde altijd onstaatkundig, om bij voortduring eene zwarte schilderij optehangen van de treurige toekomst; de onmogelijkheid, om de hooge renten te betalen, en was dat meer zij. Hij erkende, dat de omstandigheden, in welke wij verkeeren, niet verblijdende zijn; dat de voortdurende staat van oorlog geen heil aanbrengt; maar dat ook de bedoelde voorspellingen veel overdrevens bevatten. Hij heeft de verzekering herhaald, dat de geldelijke verordeningen voor 1833 geen te kort zullen opleveren; dat al de renten op de begrooting zullen worden gebragt, en heeft de leden der vergadering ernstig vermaand, om geene besluiten te nemen, bij welke, om het gemeenzame spreekwoord te gebruiken, onze eigene glazen, met onze eigene drieguldens, worden ingeworpen; en waarbij wordt afgebroken datgene, hetwelk nu met zoo veel moeite en kosten is opgebouwd. — De toekomst blijft in het onzekere, doch men kan zich dezelve, naar des Ministers oordeel, ook te zwart voorstellen; getuige de voorspelling, bij de beraadslaging over de laatste leening, alsof daardoor het krediet geheel en al de bodem zoude worden ingeslagen, en de 2½ en 5 pCts. inschrijvingen tot beneden de 28 en 60 gebragt; terwijl dezelve nu, en dat nog wel zonder een bepaald vooruitzigt op eene schikking, tot 50 en 94 zijn gestegen.

De tweede had betrekking tot de begrooting van 1833. Deze raming heeft Z. Exc. doen gelden als een bewijs, dat er inderdaad groote bezuinigingen zijn gemaakt; dat het kapittel van oorlog destijds bijna 16 millioenen bedroeg; dat bij dezelve niet werd gewaagd van eene som van 5 millioenen voor de inning der belastingen, welke destijds elders werden gevonden, en men ook destijds niet behoefde te zorgen voor de 16 á 17 millioenen renten van de sedert gemaakte schuld.

Heden morgen, om half tien uren, overleed in den ouderdom van 89 jaren 8 maanden en 3 dagen, de heer *Gerrit Wildrik*, oud Burgemeester dezer Stede.

Koevorden, den 3den Maart 1834.

De executeuren testamentair,

L. RIEKERS.
G. [illegible].
H. HOFTING.

De Provinciale Commissie van Onderwijs verwittigt de belanghebbenden, dat hare voorjaarsvergadering in [illegible] zal worden gehouden op den 8 en 9 April aanstaande, en dat alle [illegible] zich op laatstgemelden dag door haar willen laten examineren, zich tot dat einde in tijds moeten aangeven bij den Schoolopziener van het District, waarin zij wonen, met overgave van geboorteacte en bewijs van goed zedelijk gedrag, en die genen, die den derden rang verlangen, met bewijs ook, dat zij ten minste een jaar onderwijs in eene wel ingerigte school gegeven hebben.

Assen den 3 Maart 1834.

G. BENTHEM REDDINGIUS
Secretaris.

Eene Jufvrouw, liefst tusschen de 30 en 40 jaren oud, in de provincie Drenthe of Groningen wonende, de Gereformeerde Godsdienst belijdende, genegen zijnde zich op aanmerkelijke voorwaarden te willen verbinden tot het besturen eener huishouding van drie kinderen en eene modewinkel, vervoege zich ten spoedigsten, met overlegging van bewijzen van goed zedelijk gedrag, met eigenhandig geschreven brieven, bij *D. H. van der Scheer*, te Koevorden.

PRIJS-COURANT DER NEDERL. EFFECTEN.

Amsterdam, den 4 Maart.

Werk. Schuld 2½ pCt.	49½ à 50	Amort. Syndicaat.	89½ à 90
Dito 5 pC.	94½ à 95	Obl. Oorlogsl.	100½ à 100¾
Kans-biljetten . . .	22¼ à 21½	Schatkist-biljett.	100¾ à 101¼

Te *Assen*, *bij* C. VAN GORCUM, *Provincialen Drukker*.